

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 70/13

Λουξεμβούργο, 4 Ιουνίου 2013

Απόφαση στην υπόθεση C-300/11
ZZ / Secretary of State for the Home Department

Το ουσιαστικό περιεχόμενο αποφάσεως περί απαγορεύσεως της εισόδου στο έδαφος κράτους μέλους πρέπει να γνωστοποιείται στον ενδιαφερόμενο

Εντούτοις, ένα κράτος μέλος μπορεί να αρνηθεί, στον απολύτως αναγκαίο βαθμό να γνωστοποιήσει στον ενδιαφερόμενο τους λόγους για τους οποίους η κοινοποίηση θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την ασφάλεια του κράτους

Οι πολίτες κράτους μέλους μπορούν να εισέρχονται και, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να διαμένουν στο έδαφος των άλλων κρατών μελών. Εντούτοις, ένα κράτος μέλος μπορεί να τους αρνηθεί το συγκεκριμένο δικαίωμα για λόγους δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας ή δημόσιας υγείας.

Στο Ηνωμένο Βασίλειο οι διοικητικές αποφάσεις περί απαγορεύσεως της εισόδου στην εθνική επικράτεια, οι οποίες εκδίδονται βάσει πληροφοριών η δημοσιοποίηση των οποίων θα μπορούσε να διακυβεύσει την ασφάλεια του κράτους, μπορούν να προσβληθούν ενώπιον της Special Immigration Appeals Commission (ειδικής επιτροπής εφέσεων σε υποθέσεις μεταναστεύσεως, στο εξής: SIAC). Ωστόσο, ούτε πρόσωπο που αμφισβητεί τέτοιου είδους απόφαση ούτε οι δικηγόροι του έχουν πρόσβαση σε πληροφορίες στις οποίες βασίσθηκε η απόφαση σε περίπτωση που η γνωστοποίησή τους είναι αντίθετη προς το γενικό συμφέρον. Εντούτοις, σε τέτοιου είδους περίπτωση, διορίζεται ειδικός δικηγόρος για την εκπροσώπηση του ενδιαφερομένου ενώπιον της SIAC, ο οποίος έχει πρόσβαση στις εν λόγω πληροφορίες. Ο ειδικός δικηγόρος δεν μπορεί, παρά ταύτα, να επικοινωνήσει με τον ενδιαφερόμενο για ζητήματα σχετικά με τη διαδικασία αφότου του κοινοποιηθούν στοιχεία, ως προς την κοινοποίηση των οποίων ο Secretary of State, καθ' ύλην αρμόδια βρετανική αρχή, εξέφρασε αντίρρηση. Εντούτοις, μπορεί να ζητήσει από τη SIAC οδηγίες που του επιτρέπουν τέτοιου είδους επικοινωνία.

Ο ZZ έχει τόσο τη γαλλική όσο και την αλγερινή υπηκοότητα. Είναι παντρεμένος από το 1990 με Βρετανίδα υπήκοο, με την οποία είχε οκτώ τέκνα. Από το 1990 έως το 2005 ο ZZ διέμενε νομίμως στο Ηνωμένο Βασίλειο. Όμως, τον Αύγουστο του 2005, αφότου εγκατέλειψε το Ηνωμένο Βασίλειο για να μεταβεί στην Αλγερία, ο Secretary of State αποφάσισε να του αφαιρέσει το δικαίωμα διαμονής στο Ηνωμένο Βασίλειο, με το αιτιολογικό ότι η παρουσία του ήταν επιβλαβής για το δημόσιο συμφέρον. Τον Σεπτέμβριο 2006 ο ZZ μετέβη στο Ηνωμένο Βασίλειο, όπου η εν λόγω αρχή είχε λάβει απόφαση περί απαγορεύσεως της εισόδου για λόγους δημόσιας ασφάλειας.

Ο ZZ άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως περί απαγορεύσεως της εισόδου. Στο πλαίσιο της σχετικής διαδικασίας, συζήτησε με τους δύο ειδικούς δικηγόρους αποκλειστικώς για τις δημόσιες αποδείξεις.

Η SIAC απέρριψε την προσφυγή και εξέδωσε μία απόφαση «απόρρητη» με εξαντλητική αιτιολογία και μία «δημόσια» με συνοπτική αιτιολογία, εκ των οποίων μόνον η δεύτερη κοινοποιήθηκε στον ZZ. Από τη «δημόσια απόφαση» προκύπτει ότι για λόγους που επεξηγήθηκαν στην «απόρρητη απόφαση» ο ZZ εμπλεκόταν σε δραστηριότητες του δικτύου Groupe Islamique Armé (GIA) και ότι είχε εμπλακεί σε τρομοκρατικές δραστηριότητες το 1995 και το 1996.

Ο ZZ άσκησε έφεση κατά της αποφάσεως της SIAC ενώπιον του Court of Appeal (England & Wales) (Εφετείο, Ηνωμένο Βασίλειο) το οποίο ζητεί από Δικαστήριο να διευκρινίσει σε ποιον

βαθμό η SIAC υποχρεούται να κοινοποιήσει στον ZZ τους λόγους δημόσιας ασφάλειας στους οποίους βασίσθηκε η απόφαση περί απαγορεύσεως της εισόδου.

Με την απόφαση που εξέδωσε σήμερα το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι κατά την οδηγία 2004/38¹ απόφαση περί απαγορεύσεως της εισόδου πρέπει να κοινοποιείται εγγράφως στους ενδιαφερόμενους κατά τρόπο που να τους επιτρέπει να κατανοήσουν το περιεχόμενο και τις συνέπειες της αποφάσεως. Επιπλέον, οι ακριβείς λόγοι δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας ή δημοσίας υγείας επί των οποίων στηρίζεται η απόφαση γνωστοποιούνται πλήρως και εγγράφως στους ενδιαφερομένους, εκτός αν λόγοι ασφαλείας του κράτους αποκλείουν την κοινοποίηση.

Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι τα κράτη μέλη υποχρεούνται να προβλέπουν αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο τόσο του βάσιμου της αποφάσεως περί απαγορεύσεως της εισόδου, όσο και των σχετικών με την ασφάλεια του κράτους λόγων που προβάλλονται προκειμένου να αποκλεισθεί η κοινοποίηση στον ενδιαφερόμενο των λόγων στους οποίους βασίσθηκε η απόφαση. Συνεπώς, αφενός, ο αρμόδιος να ελέγξει τη νομιμότητα της αποφάσεως περί απαγορεύσεως της εισόδου δικαστής έχει τη δυνατότητα να λάβει γνώση του συνόλου των σχετικών λόγων και αποδεικτικών στοιχείων επί των οποίων στηρίχθηκε η εν λόγω απόφαση. Αφετέρου, ο δικαστής πρέπει να μπορεί να εξακριβώνει τους σχετικούς με την ασφάλεια του κράτους λόγους που αποκλείουν την κοινοποίηση των λόγων αυτών και των σχετικών αποδεικτικών στοιχείων.

Συναφώς, το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι στην αρμόδια εθνική αρχή εναπόκειται να αποδείξει ότι η ασφάλεια του κράτους θα διέτρεχε πράγματι κίνδυνο από την κοινοποίηση στον ενδιαφερόμενο της ακριβούς και πλήρους αιτιολογίας στον ενδιαφερόμενο. Συνεπώς, **δεν υπάρχει τεκμήριο υπέρ της υπάρξεως και του βάσιμου των λόγων που επικαλείται μια δημόσια αρχή προκειμένου να αποκλείσει την κοινοποίηση της αιτιολογίας της αποφάσεως.**

Αν, υπό αυτές τις συνθήκες, ο δικαστής καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η ασφάλεια του κράτους δεν αποκλείει τη κοινοποίηση στον ενδιαφερόμενο της ακριβούς και πλήρους αιτιολογίας αποφάσεως περί απαγορεύσεως της εισόδου, παρέχει στην αρμόδια εθνική αρχή τη δυνατότητα να γνωστοποιήσει στον ενδιαφερόμενο τους υπόλοιπους λόγους και τα λοιπά αποδεικτικά στοιχεία. Εντούτοις, **αν η εν λόγω αρχή δεν επιτρέψει την γνωστοποίησή τους, το δικαστήριο θα εξετάσει τη νομιμότητα τέτοιου είδους αποφάσεως αποκλειστικώς βάσει των λόγων και των αποδεικτικών στοιχείων που του κοινοποιήθηκαν.**

Αντιθέτως, αν αποδειχθεί ότι η ασφάλεια του κράτους αποκλείει πράγματι την κοινοποίηση στον ενδιαφερόμενο των συγκεκριμένων λόγων, ο δικαστικός έλεγχος της νομιμότητας αποφάσεως περί απαγορεύσεως της εισόδου πρέπει να διενεργείται στο πλαίσιο διαδικασίας που να σταθμίζει προσηκόντως τις απαιτήσεις οι οποίες απορρέουν, αφενός, από την ασφάλεια του κράτους και, αφετέρου, από το δικαίωμα σε αποτελεσματική δικαστική προστασία, **περιορίζοντας στον απολύτως αναγκαίο βαθμό τις ενδεχόμενες παρεμβάσεις κατά την άσκηση του δικαιώματος αυτού.**

Η εν λόγω διαδικασία πρέπει να διασφαλίζει, στον μέγιστο δυνατό βαθμό, την τήρηση της αρχής της αντιμωλίας, προκειμένου να παρέχεται στον ενδιαφερόμενο η δυνατότητα να αμφισβητήσει τους λόγους στους οποίους βασίσθηκε η επίμαχη απόφαση καθώς και να υποβάλει παρατηρήσεις όσον αφορά τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία και, συνεπώς, να προβάλει λυσιτελώς τους αμυντικούς του ισχυρισμούς. Ιδίως, πρέπει να γνωστοποιείται στον ενδιαφερόμενο **το ουσιαστικό περιεχόμενο των λόγων στους οποίους βασίσθηκε η απόφαση περί απαγορεύσεως της εισόδου, καθότι η ανάγκη κατοχυρώσεως της ασφαλείας του κράτους δεν μπορεί να στερήσει από τον ενδιαφερόμενο το δικαίωμά του ακροάσεως και, κατά συνέπεια, να καταστήσει άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας το δικαίωμα προσφυγής του.**

---

¹ Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ ((ΕΕ L 158, σ. 77, και διορθωτικά ΕΕ L 229, σ. 35, και ΕΕ 2005, L 197, σ. 34).

Το Δικαστήριο επισημαίνει επίσης ότι η στάθμιση του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας και της ανάγκης κατοχυρώσεως της ασφάλειας του οικείου κράτους μέλους **δεν ισχύει όσον αφορά τα αποδεικτικά στοιχεία** στα οποία βασίζονται οι λόγοι που προβάλλονται ενώπιον του αρμόδιου εθνικού δικαστηρίου. Ειδικότερα, σε ορισμένες περιπτώσεις, η κοινοποίηση των εν λόγω αποδεικτικών στοιχείων ενδέχεται να θίγει κατά τρόπο άμεσο και ιδιαίτερο την ασφάλεια του κράτους, καθόσον μπορεί, μεταξύ άλλων, να θέσει σε κίνδυνο τη ζωή, την υγεία ή την ελευθερία ατόμων ή να αποκαλύψει τις ειδικές μεθόδους έρευνας που μετέρχονται οι εθνικές αρχές ασφάλειας και συνεπώς να παρακωλύσει σοβαρά ή ακόμη και να εμποδίσει τη μελλοντική άσκηση των καθηκόντων των εν λόγω αρχών.

Τέλος, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι στο δικαστήριο του Ηνωμένου Βασιλείου απόκειται, αφενός, να μεριμνά ώστε το ουσιαστικό περιεχόμενο των λόγων στους οποίους βασίσθηκε η επίμαχη απόφαση να γνωστοποιείται στον ενδιαφερόμενο κατά τρόπο ώστε να λαμβάνεται δεόντως υπόψη η ανάγκη να διατηρούνται απόρρητα τα αποδεικτικά στοιχεία και, αφετέρου, να καθορίσει τις συνέπειες που ενδέχεται να έχει η ενδεχόμενη αθέτηση της εν λόγω υποχρεώσεως κοινοποιήσεως.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582